

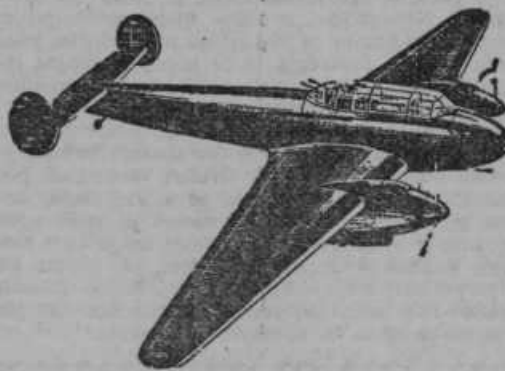
Uporabnost oglednega letala

V sedanji vojni so igrala in še bodo veliko in zelo važno vlogo različna letala. Kdor ima več in boljših letal, tisti je gospodar v zraku. Nemci so se precej dobro založili z letali, Anglija in Francija pa jih sedaj v veliki meri nabavljata v Ameriki, da popravita, kar sta prej zamudili.

V naslednjem si hočemo malo ogledati uporabnost dveh znamk letal, in sicer po enega francoskega in enega nemškega, ki igrata v sedanjih zračnih borbah veliko vlogo.

Francoska vojska razpolaga — poleg drugih — tudi z oglednim letalom, nazvanim »Martin št. 167«. To letalo se uporablja poleg oglednih poletov nad sovražnikovim ozemljem še za borbo v zraku, za napad na sovražnikove čete s strojnimi puškami ter tudi za bombardiranje. V to svrhu ima poleg dveh stalnih strojnih pušk še štiri pomožne strojne puške, v celotni šest strojne. Dalje ima letalo nameščeno brezžično sprejemno in oddajno radijsko postajo in priprave za fotografiranje. Poleg vsega ostalega more vzeti s seboj na polet še bomb za 750 kg. Letalo ima tri motorje, ki razvijejo moči za 1050 konjskih sil. Brez prestanka preleti z vsem tovorom 572 km dolgo pot v eni uri, dvigne se pa lahko 8845 m visoko.

Nemško letalo znamke »Messerschmidt št. 110« (glej sliko) ima nalogo, da napada in

preganja sovražnikove bombnike, torej je tako zvan »lovec«. Ima dva motorja, od katerih razvije eden za 640 konjskih sil moči, skupno torej 1280 konjskih sil. Bomb ne nosi s seboj, pač pa je oborožen z dvema topoma po 20 milimetrov premera. Pod motorjem pa lahko pritrdijo tudi strojne puške.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrt v visoki starosti. V Viniški vasi, župnija Sv. Peter pri Mariboru, je umrla Cviki Marija, roj. Kokol, posestnica-vdova. Rajna Marija je bila ena najstarejših šempetrčank, umrla je v starosti 88 let. Bila je verna, rada je hodila v cerkev, dokler je ni bolezen položila na posteljo. Pa tudi v bolnišnici je večkrat zaželela Jezusa. Kako radi smo jo imeli, je pričal njen pogreb. Kljub hudemu mrazu jo je spremljal na zadnji poti množica ljudi. Bog ji daj večni pokoj! — Na sedmimi pokopne se je nabralo 111.50 din za novo lavantinsko bogoslovje. Iskren: Bog plačaj darovalcem!

Občinski odbornik umrl pri Sv. Ani v Slov. goricah. Dne 10. marca je umrl kmet Slaček Matija iz Ščavnice. Bil je večletni občinski odbornik, zelo varčen in skrben gospodar in ves vnet za dobrobit domačega kraja. Svojim otrokom je bil skrben oče in dober vzgojitelj, vsem je pripravil lep dom. Pogreba se je udeležilo veliko rajniških prijateljev. G. župnik je pri odprtem grobu omenil, da njegovo življenje ni bilo prazno, ampak kakor nepretrgan delaven dan. Naj v miru počiva!

Heričev oče umrl v Vogričevcih pri Ljutomeru. Dne 14. marca smo položili k večnemu počitku Heričevega očeta, Heric Franca. 73 let star je podlegel srčni kapi. Vest o njegovi smrti

je pretresla vso okolico, saj ga je vsakdo vzljubil, kdor je le enkrat prišel z njim v stik. Bil je nelzrpen humorist, odličen mojster v sodarski stroki, neutrudljiv delavec še v sivi starosti in preudaren gospodar. Bil je pravi oče vsem, ki so kdaj bivali v njegovi hiši, poslom in delavcem. Pomagal je marsikateremu gospodarju v stiski. Zato ni čudno, če so se od jutra v noč zbirale ob njegovem mrtvaškem odru množice in se poslavljale od ljubljenega pokojnika. Zadnjo uslugo mu je skazala tudi lani ustanovljena galsiska četa, ki je z njim izgubila prvega člana.

Oče vinskih goric umrl pri Sv. Miklavžu pri Ormožu. Zatisnil je po dolgi in mučni bolezni svoje oči blagi štefan Jurkovič, bivši posestnik v Vinskem vrhu. Rajni štefan je bil nad 35 let zvest naročnik »Slov. gospodarja«. Če je bilo treba javno nastopiti radi svojega narodnega ali verskega prepričanja, ni nikoli podlegel in ga tudi nikomur ni zatajil. Njegovo življenje ni bilo z rožicami posuto. Imel je dosti zaprek in ovir v življenju, a je vse premagal. Bil je oče desetim otrokom, ki so že vsi preskrbljeni. Rajni štefan je bil tudi oče viničarjev. Kot bivšega svojega oskrbnika so ga tudi v velikem številu spremlili na zadnji poti. Ob navzočnosti domačih gg. duhovnikov je pevski zbor zapel pri hiši žalosti in na pokopališču ganljive žalostinke, g. Ivan

Trstenjak iz Salovec pa se je v imenu vseh poslovlil od rajnega štefana z v srce segajočimi besedami. Počivaj v miru, Ti, oče vinskih goric! — Žalujemo naše sožalje!

Štirje mrljci v enem tednu pri Sv. Barbari v Halozah. Prvi je umrl vdovec Zumber Vid iz Gradišča, drugi Majcenovič Ivan, kmet iz Paradiža in bivši župan občine Sv. Elizabeta. Tretja žrtev smrti je bila bivša gostilničarka Korenjakova, Terezija Kokol, ki je umrla v Medribnikih pri svoji hčerki Tereziji, ki je učiteljica na domači šoli. Pogrebni sprevod je bil ogromen. Četrty je umrl posestnik v Cirkuljanah nad pokopališčem, ugledni krščanski mož Brodnjak Jožef. Domači g. župnik je vsakemu govoril poslovljne besede. Vsem žalujočim naše sožalje — rajnim pa večni mir in pokoj!

Smrtna kosa je 13. marca pokosila v Majšpergu posestnika in lončarja Peršuh Jakoba. Okrepčan s tolažili sv. vere je v 80. letu starosti odšel po večno plačilo. Za njim žaluje pet sinov in tri hčerke, katere je vzgojil v pravem krščanskem in narodnem duhu. Pokojnika smo ob prvem pomladnem cvetju spremili ob veliki udeležbi pogrebcev k večnemu počitku dne 15. marca. Naj mu sveti večna luč — preostalim pa naše sožalje!

Umrla je mati ubogih. Dne 16. marca smo pokopali Vabner Ano, posestnico iz Poč, vas Penoje, p. d. Anzekovo mamo, kakor smo jo vsi imenovali. Dopolnila je 72 let ter je bila 49 let zvesta žena ter gospodinja svojememu možu. Bog ji ni dal zadostnega števila svojih otrok, zato je skrbela za druge. Vzela je več rejencev ter jih vzgojila po krščanskih načelih. Bila je tudi zvesta članica Marijine družbe žen. Pogreb je vodil domači g. župnik ter je na pokopališču veliki množici ljudi orisal rajniško življenje. Naj ji sveti večna luč — vsem pa, ki jo pogrešajo, pa iskreno sožalje!

Smrt je kosila na Planini pri Sevnici. V tem letu je začela smrt po naši fari kositi, kakor ljudje že več let ne pomnijo. Lani smo imeli deset mrljcev, letos pa že doslej šest. Najprej se je oglasila v Visočah in vzela 85 letnega preužitkarja Mihaela Pajk. Rešila ga je večletnega trpljenja. — Od tod se je podala v Vejce in končala življenje 74 letnemu mlinarju in najstarejšemu planinskemu fantu Matiji Centrihu. — Iz Vejce je švignila v Meniško Podpečje in ustavila življenjsko pot 67 letnemu Mihaelu Gračnerju. — Iz Podpečja pa jo je mahnila v bližnje Brdo in zatisnila oči preužitkarici Heleni Gračnar, materi banovinskega svetnika in ravnatelja zdravilišča v Rogški Slatini. Bila je teta konjiškega arhidijakona g. Tovornika, ki je vodil tudi pogreb ob asistenci gg. domačega in šentvidskega župnika. — Kmalu nato se pojavi v trgu in v cerkveni hiši pretrga nit

Pri korpulentnih ljudeh se izkaže naravna »Franz-Josefova« grenka voda kot zanesljivo in prijetno delujoče sredstvo proti zaprtju, katere se uporablja brez posebne diete. »Franz-Josefova« grenka voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

nik mi je pripovedoval, da je neki švedski Andree hotel v balonu odpotovati na severni tečaj, pa se ni vrnil.« — »Dobro,« pravi kralj in poda vojaku roko. »Ali je poročnik še kaj povedal?« — »Da, veličanstvo. On je še rekel, da je velika škoda, ker me tisti Andree takrat ni vzel s seboj!«

Nemški tanki. Vojaški strokovnjak »Press Association«, ameriške poročevalske agencije, poroča, da so angleške vojaške oblasti ugotovile, da so bili nemški tanki na vzhodni fronti določeni za boje na tej fronti in za »bliskovito vojno« sploh, nikakor pa ne za napad na Maginotovo črto. Čedalje bolj se kaže, da na nemški strani niso računali z vojno z Anglijo in Francijo. — Oklopi nemških bojnih

Vtem je zemlja zabobnela pod konjskimi kopiti. Aleksejevi hiši se je v diru bližala petdesetorica vojakov.

V naslednjem trenutku so se jezdeci že pojavili med dvoriščnimi vrati. Obklebani so bili v sive plašče. Na glavah so imeli visoke kučme. Čez ramo so imeli vržene puške, ob sedlu pa so visele dolge sablje.

Na dvorišču so se konjeniki ustavili. Čakali so na častnikovo povelje.

»Prva četa sem!« je zaklical častnik in pokazal proti hlevu.

»A druga četa?« je vprašal četovodja.

»V cerkev!« je odgovoril častnik.

»V cerkev?« se je začudil Fedor. »V cerkvi boste imeli konje?«

»Zakaj pa ne?« se je zasmel rdečkar. »Boljšemu namenu cerkev še ni služila! Sicer pa se mi zdi, da ste tu zelo nazadnjaški. Ali nimate sovjetske šole?«

»Ne!« je odvrnila Karina, ki je medtem prišla k hlevu.

»Škoda!... No, pa ne boste dolgo brez nje. V svojem poročilu bom stavil predlog, naj vam takoj pošljejo potujočo boljševiško šolo, v kateri se boste vsi — stari in mladi — naučili, da je naš bog: človek.«

»Oprosti!« je pripomnil Fedor. »Jaz pa sem mislil, da je stroj vaš bog.«

Pripomba je rdečkarja spravila v zadrego. Zakašljal je, nato pa rekel:

»V nekem oziru imas prav. Stroj je naš bog, ker je na vrhu naše petletke.«

Nato se je spet obrnil k Alekseju.

»Aleksej, daj nam svojega sina! Zagotavljam te, da bomo iz njega ustvarili nekaj velikega. Škoda je takega bistrega mladeniča, da bi ostal navaden kmet.«

»Moj starejši sin se je vam zaupal,« je temno odvrnil oče, »in v resnici ste ustvarili iz njega nekaj velikega, da je postal ljudski komisar v Odesi.«

Častnik je ostrmel. Začudeno je pogledal sedaj Alekseja, sedaj Karino in Fedorja. Nazadnje se je ustavil s pogledom na Alekseja in je vprašal:

»Klavs Rišin je tvoj sin?«

»Da.«

Častnik se je nato obrnil k vojakom.

»Prva četa sem!« je zaklical.

Konjeniki, ki so medtem razjahali, so vlekli konje za uzde za seboj. Ko so bili vsi v hlevu, je častnik zavpil z močnim glasom:

»Prvega, ki bo kaj ukradel ali pokvaril na tej prištavi, bom dal obesiti! Ste razumeli?«

Vojaki so priklimali.

Častnik je dal še nekaj navodil, potem so šli on in Aleksejevi v hišo. Ko so prišli v veliko sobo, je vprašal: